

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Chresten Jensens Visebog

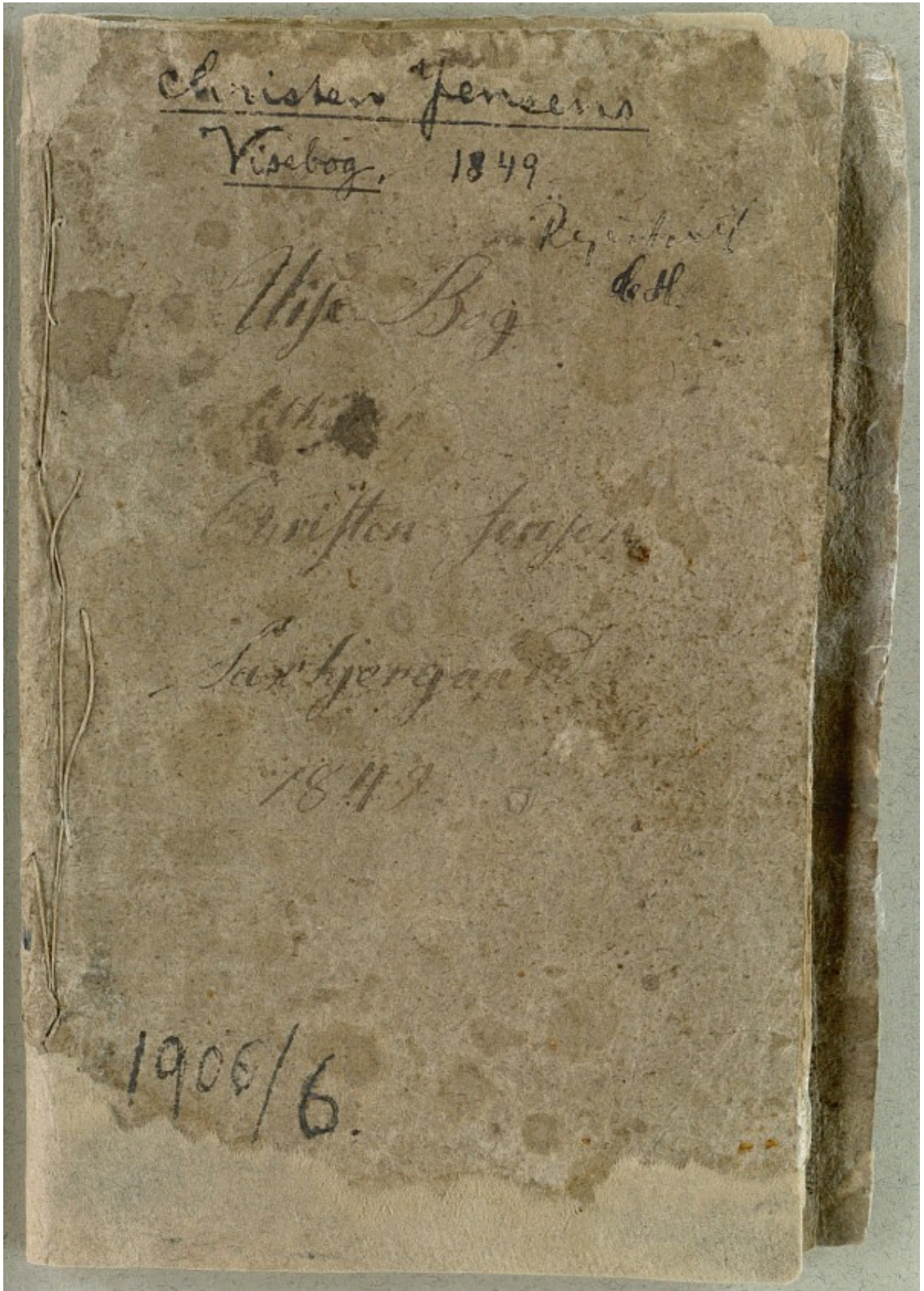
Forfatter:

Ressourcetype: tekst

Relateret:

- Chresten Jensens Visebog 4
- 01 Held Danmarks gamle rige 6
- 02 Frivillige møder vi
- 03 Jeg kan tænke, tiden er dig lang 8
- 04 Kom, gode folk 9
- 05 Danmark dejligst vang og vænge 10
- 06 Der er et yndigt land 11
- 07 Hør du, min søde pige 12
- 08 Kender I måske den lille 13
- 09 O, hør I matroser 14
- 10 Nu skulle vi fra Drammen sejle 15
- 11 Nu drager vi til Slesvig, du 16
- 12 Fra Ejderen til Skagen 17
- 13 Hør, I sømænd, som glæder fornøjer 18
- 14 Jeg vil en sang fremføre 19
- 15 Tid at tie og tid at tale 20
- 16 I fjor havde jeg mig en ven 21
- 17 Våg og kom ud, kvarterer 22
- 18 O, raske sømandsgut 23
- 19 Ja, verden gav mig sorger og suk 24
- 20 Hør ej på tyskens stemme 25
- 21 Op, danske kriger bold og god 26
- 22 Min riffel længe hang på væg 27
- 23 Nu bort med pen, nu bort med bog 28
- 24 Så vide der ganger nu ry om land 29
- 25 Hør, grønne jæger, hornets klang 30
- 26 Så gik jeg op på højen bjerg 31
- 27 Brødrene så langt herfra 32
- 28 Du lille ø på havets blanke vove 33
- 29 Hr. Wrangels glade liv 34
- 30 En liden sang jeg her vil skrive 35
- 31 En liden sang jeg her fremfører 36
- 32 Gør alting klart ombord til slag 37
- 33 Gud! Danmark lukt med bølgen blå 38
- 34 O, bonde, jeg beklager dig 39
- 35 Dengang jeg drog af sted 40
- 36 Appellen lød, den kaldte ud til striden 41
- 37 Nu tysken løb sin vej 42
- 38 Rask en *** hver sin plads indtager 43
- 39 Friere ønsker alle piger 44
- 40 Alle march, alle bom 45
- 41 Holmens faste stok 46

42	Kaptajn Dannebod	47
43	Da kronjyden træt var af våbenmusik	48
44	God morgen, hr. preusser	49
45	Højt under taget, hvor svalen bor	50
46	Danse, hvo som danse vil	51
47	Alt jeg i min trinde vom kan rumme	52
48	Og hvis du interesserer dig	53
49	Der levede en herlig mand	54
50	Og jeg vil have en hjertenskær	55
51	En skål for den mø i blufærdige vår	56
52	Gutter om bord, agt på mit ord, sandhed og ret	57
53	Det var skærtorsdag, aldrig vi det glemmer	58
54	Gutter om bord, agt på mit ord, skuden er lille	59
55	O, fortids stolte minder	60
56	Gud, hvad jeg lider	61
57	Kung Karl, den unge hjelte	62
58	En krigare nys uti striden drog ut	63
59	Det var et dejligt slag	64

Christen Jensens
Visebog. 1849

Rejent
de H.

Thise Bog

Christen Jensen

Læderhøjen

1849

1906/6.

Da Kongen, Lyndet og det Land
4 vers.
Hvor Gudens Herk det nærmest, Hans Gælder
især form, hvor han sin Damp og Skand,
Lørdag Aft gaa dem, Her Lige
Ligeværd, Da Lyk i Landet her,
med alle Blod de stude, Her uforfærd
3 vers.

Da Kongen Liden Lyden, Da Damp
med de Aft, Da Aft gaa Sjunden her,
Hans Gælder og Willen, Gaa Hans
værd. Liden, Da her til Danmark gaa
L. Gud Lad selv den følge, Til alle Liden
5 vers.
Da Danmark den Lyden, Her Land
og Danmark, Da Lyden med den
Lyden, Den Lyden den Lyden, Den
Lyden den Lyden, Den Lyden den Lyden
Lyden, Lyden den Lyden den Lyden, Lyden den Lyden
Lyden den Lyden. Ende på Versen

Jørn Løve den yare did Hjerte, Lærk yare den naar
Læden nu dig. Løve, Du kan Hjerte Tid og Læder
Dinudi. *1 vers.*

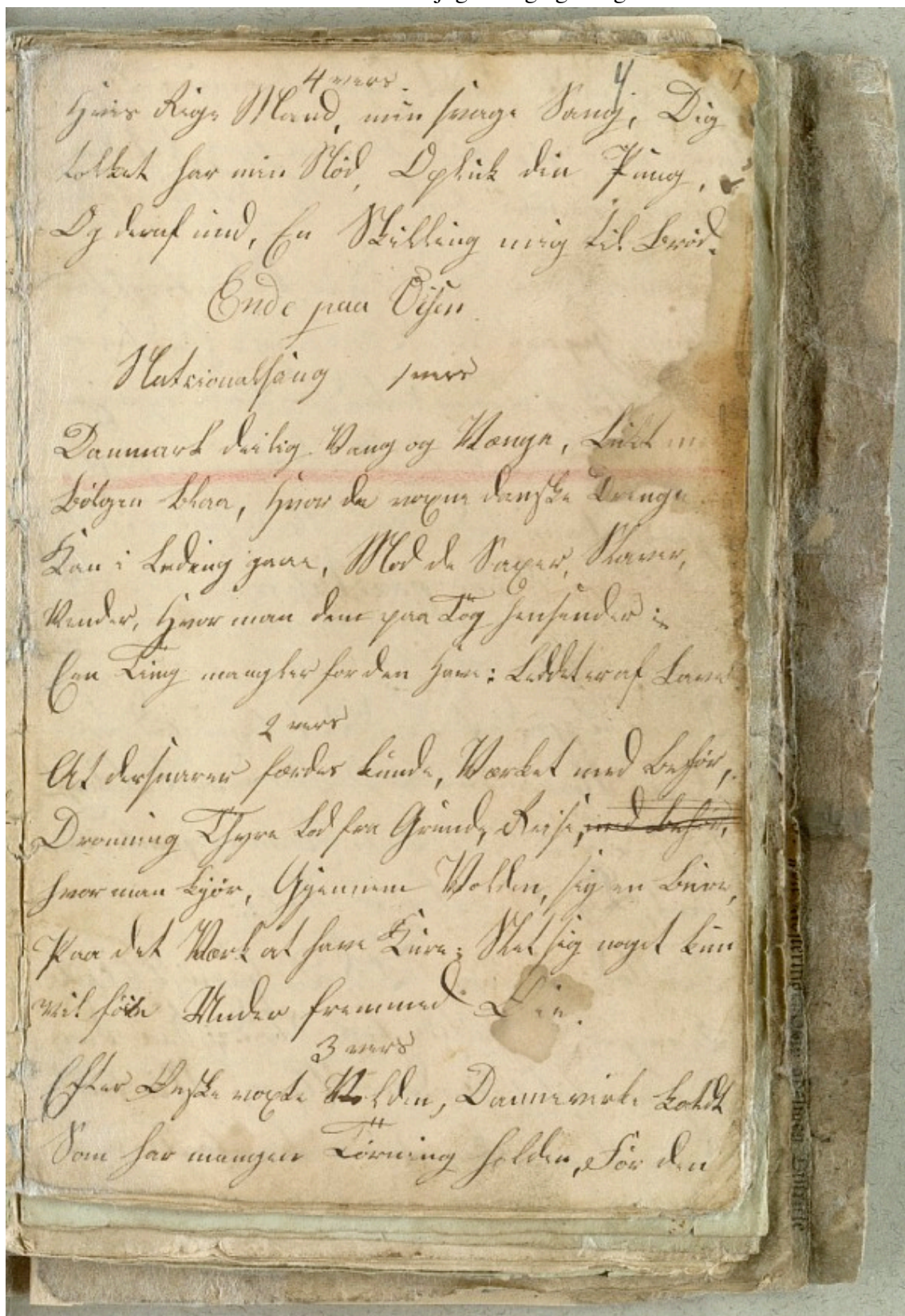
Lær Gløden aldrig Lære stor, Aldi disse Løve
is faldt Dage, Men vil di Lær Trofast soldt.
Vil vor Jørn aldrig færligt mæge.
Ende paa Væsen
du Læder Mænds Løve
1 vers.

Lær gode Løve, for Kæmde Løve, Jørn Løve
Jørn Lær, Lær Lær Lær og Jørn yare.
Vil Jørn Læder Læder Mænd.
2 vers.

Jørn Lær i Lær, med Lær Lær, Aldi undgaa
Hjerte Lær, Men Lær Lær med Lær
Lær Lær, Jørn Lær med Lær.
3 vers.

Jørn Lær Lær, mig Hjerte Lær, Lær Lær
Jørn i Hjerte Lær, Lær Lær Lær, Jørn Lær
Lær Lær, Aldi Lær Lær Lær.

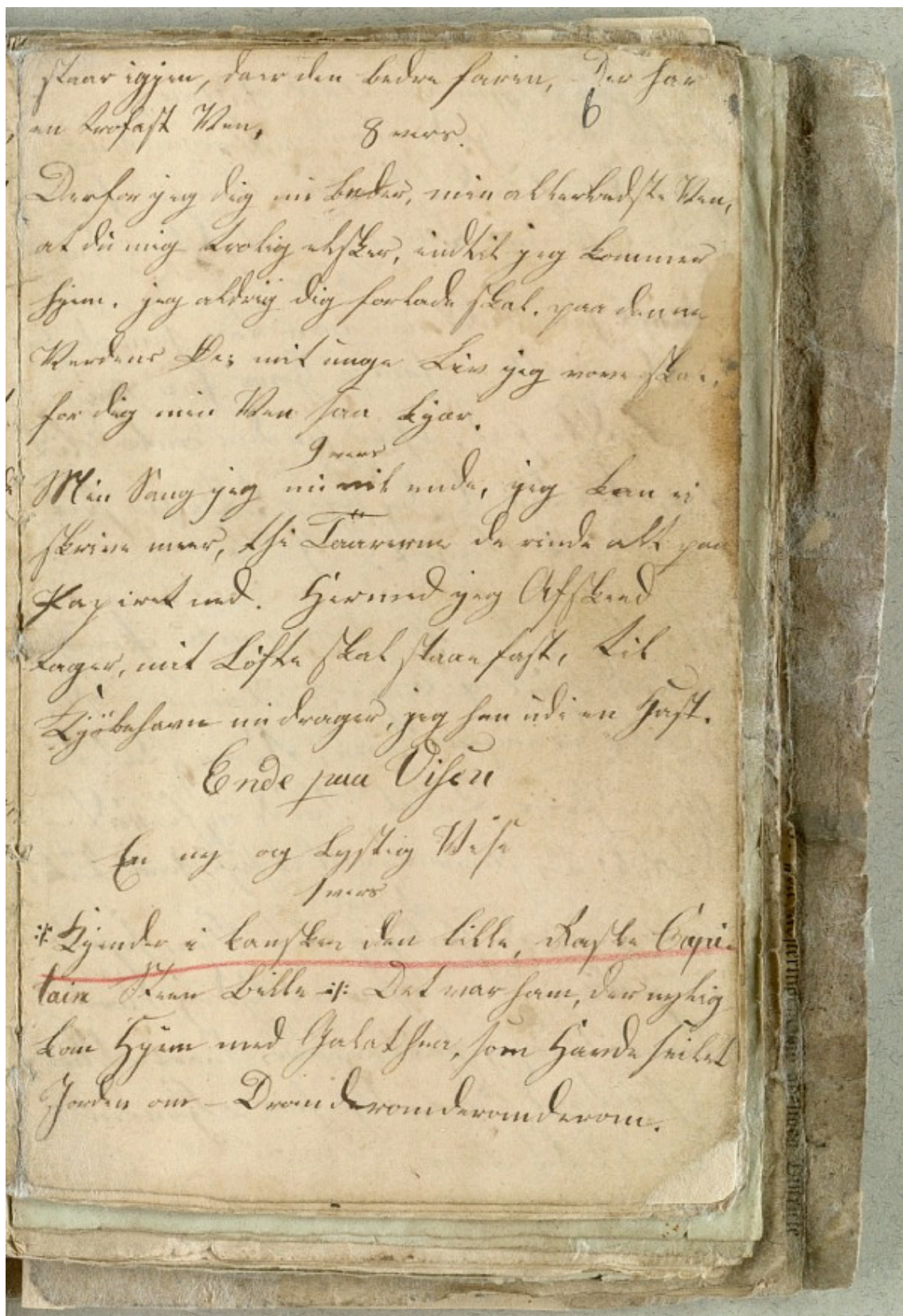
^{3 vers}
 Det Land med sin v. Hånd; ⁵ ² ¹
 Siden kaldes, Dy Lørd staaer saa grøn;
 i Lykke og Frihed, i Sjønen blaar, Dy Klod
 og alle Dæmde, Siden du Dæmde Dæmde;
 Ende paa Viden.

En Hjærtigheds Vise ganske nye

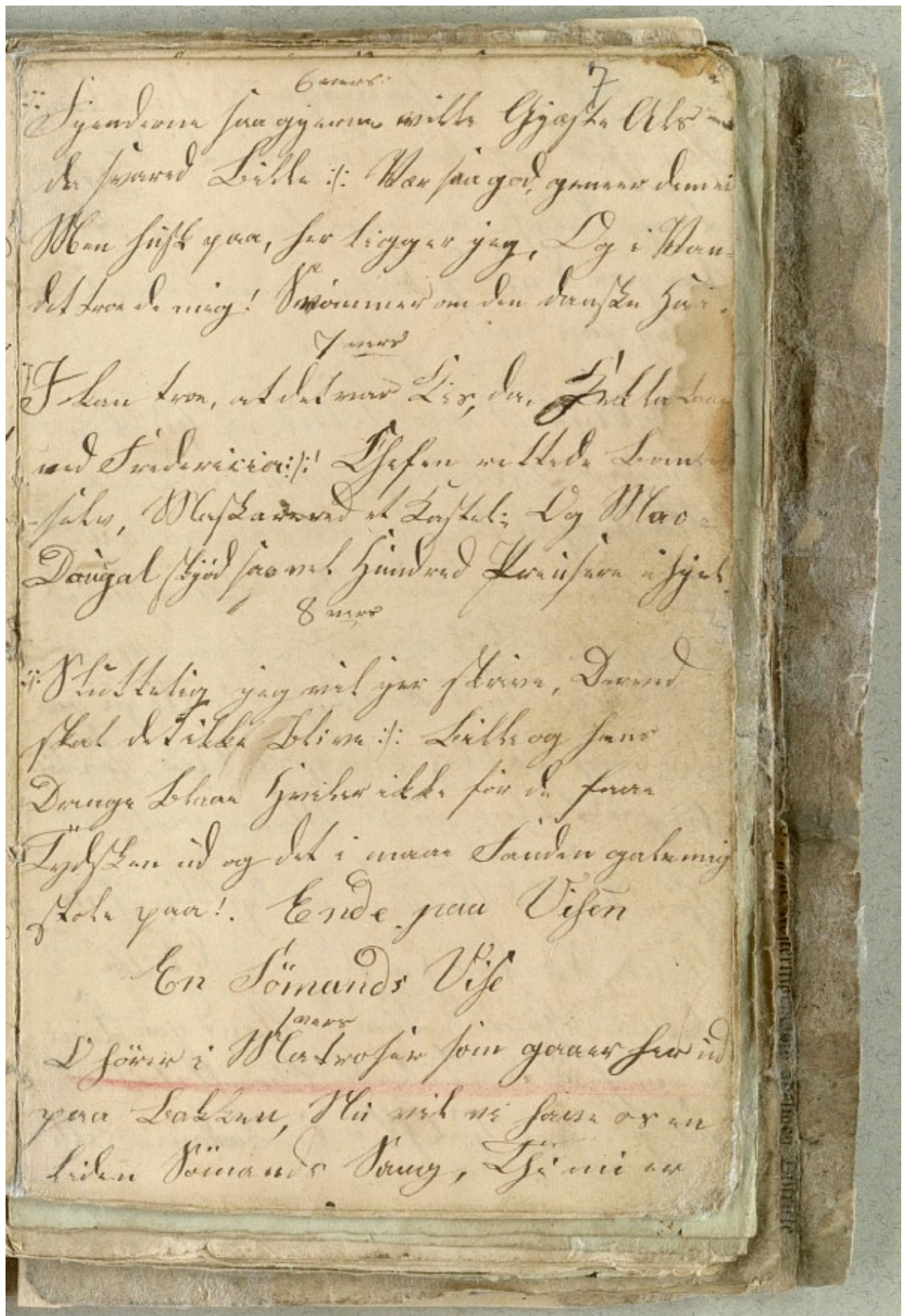
^{3 vers}
 Hør du min søde pige, jeg syder Soud, Ma
 endnu i Lyde, at jeg skal være fri, min di
 skal ikke sørge, for mig min sød. Men Sjæ
 skal smuktig Lørd og Soud dig iggri.
 Lørd i, min sød pige, fordi jeg vil se, at jeg
 dig Lyde sørge og Lørd Lørd, og rigtig
 jeg skal blise og Lørd indtil min Dæ, og Lørd
 dig skal sørge min Lykke paa sød.

^{3 vers}
 Sjæ mig for dig min Lørd, for Soud og
 Lørd, jeg vil fornødt være, naar du mig blise
 Lørd, jeg skal sig Sjæbun Lørd, og Lørd
 Lørd fra, og ved du Lørd og Lørd, Di er
 min Lykke. Men.

Gvæder, Lat. jeg mere forbandet, og jeg fæyer
 min min Læra i min Aam, Og alt i det samme
 gav Landmanden Gvæd, Di er du Gvæde
 det med mi alle uol. Ende paa Vise

En Sømands Vise

1 mus

Højskulle mi fra Drammen Vite, og stude
 gaa til Høgeland, med Løjstribet Charl
 Sophie, Landmanden af Stubbens, Værene
 alle veyt og glæde, Hvor Landtong er i fald
 siden hiende mi Under og, Givde Marjel.
 under Løj. 2 mus.

Da mi under Vit var Louisen, Raabte mi
 alle at veyt hiere, Nymanden stod ved
 Skafte i haanden, Mi Dvalt Læde og druer
 Læde, Læde on se i veyt om, Hvor stib og
 Vit riggeve. At mi under Læde, Læn yveve
 Dvalningen. 3 mus

Men Der mi stulle fra os Lilboye, seer mi

Wolden, som Kongen nu er ¹³ vestig, ¹⁴ Wold
 som følger os fra Land og strand, og os vil
 Gud Lyfkytke. Ende paa Vise'n,
 Du Dronne Dronnes Dron og Kongens
 Saa fiden til ¹⁵ Skagen, fra os her fra
 til Viid, med Gud og vil i Tugen,
 Thi du er Danmarks Grund, Og du skal
 Danmark mere, der Havn Danmark,
 til Havn for Danmarksavn, for
 Kongen Land og Havn,
 Si Danmarks Vonne i det, med Lyf
 til Waaben Dand, Thi Danmarks
 Wolden smilt, I Sigtel Volden Gland,
 Gi Sigtel Danmark mere, Si
 Havn Danmark, I Havn, for Dan-
 marksavn, for Kongen Land og Havn
 Sigtel i vi den Lovden, Du Havn

En Høi Krigs Vise

1 vers
 Jeg vil en Sang fremføre, for alle
 og mig selv som samme Lyft at føre, men
 jeg vil vilde sige, Det var i Allan Guden
 da og 8 Mand færd, Allende Mands maaned
 Men det er fangen Løst.

2 vers
 Det var i Mandsi Maaned og den 2de
 Vi Lekkede med Anden paa Julsingens
 And, med Raadstibet Frinds Christian,
 Det var en Dørlig Skib, en fælle mands
 Dørlig og Skibe som afsted.

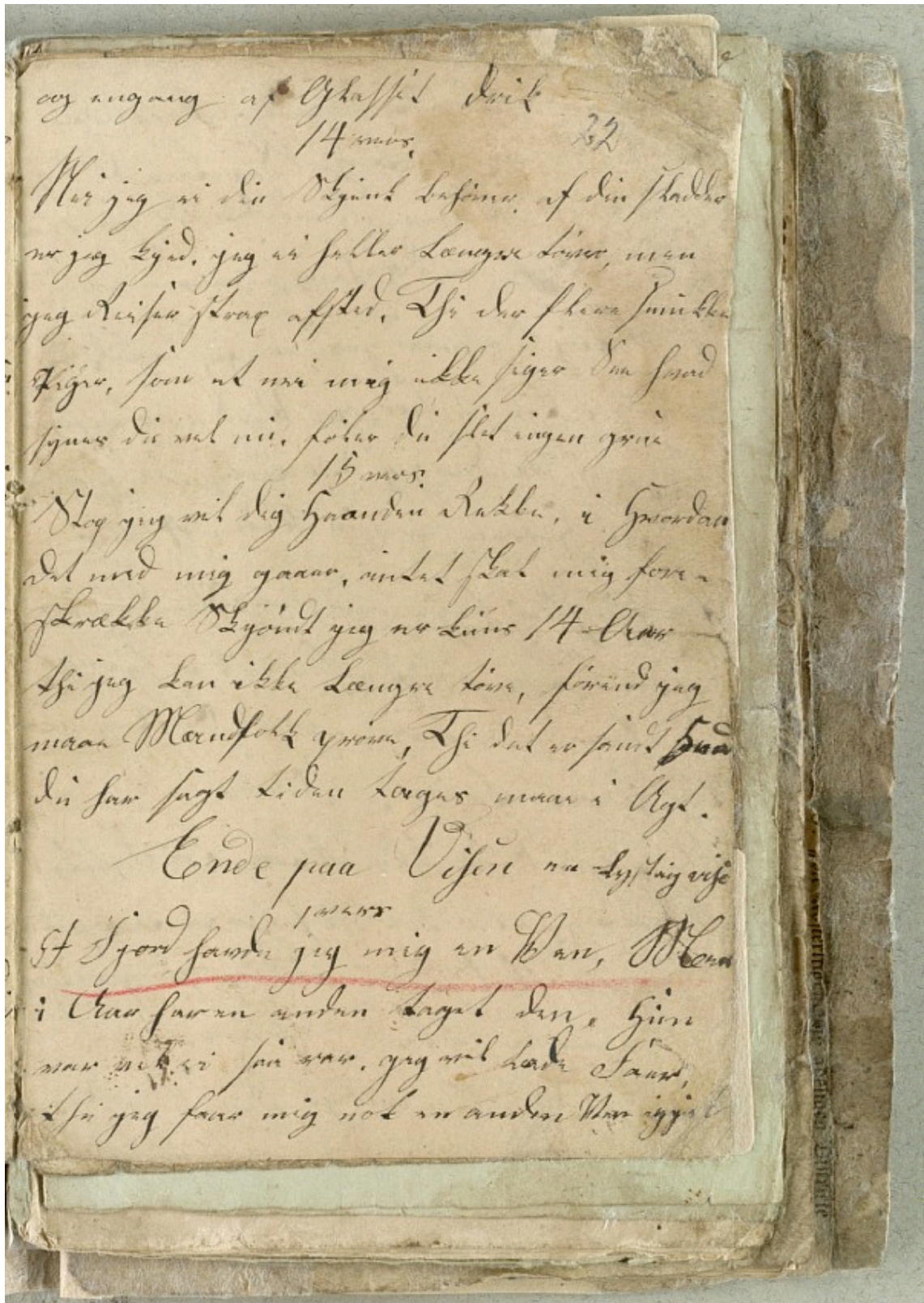
3 vers
 Mord ender som mere Lyde, vi fæle ad
 Lekkere gane, med Eens vi døde, fælle
 og det end fæle alle, for Mands
 med de fælle vi Skibe fæle galat, endte
 en fælle i dagene i fælle fæle

26 vers

Kun er min smertensind og det Liden
 Der er min Man er dog mal fornøjet at
 Giv det sin Liden, at Liden er
 Skal rosi sig af Næsten sin mand,
 Dan kom form er Liden Nylig, af
 Huden den Liden. Ende pua Vise
 En ~~Åge~~ ^{Krigs} ~~Lystig~~ ^{1 Mand} Vise
Tid at tie og tid at tale, tid til Gud
og Djævels tid, Gode som vil sin Liden
 Gode tid er ofte Liden. Tid er min
 Mand yusse er min, som form og ^{Du Liden} Liden
 Siden er min, Liden Liden er min
 i Liden. 2 Vers
 Dan er det Liden min Gode og god Liden
 er min, Liden, om du vil din Liden
 og er Liden min Liden, om du er Liden

Mat. Manden med Glas og Gaard
1 26

D! mig en Nørmænds Gid!
 Stille, kong Dugler, Dind
 For Damskrog.
 Hold Dig ved lystig, hvar
 Gode god det milde Gode.
 Gid Dugler glatte Lag
 Dde same Krog.

D! mig en Nørmænds Gid
 Hold Dig ved lystig
 I Land og Krog.
 Hold Dig ved med Pleisur,
 Gode med Dffierer.
 Anger had Dig sigur.
 Wat gaar det Dig.

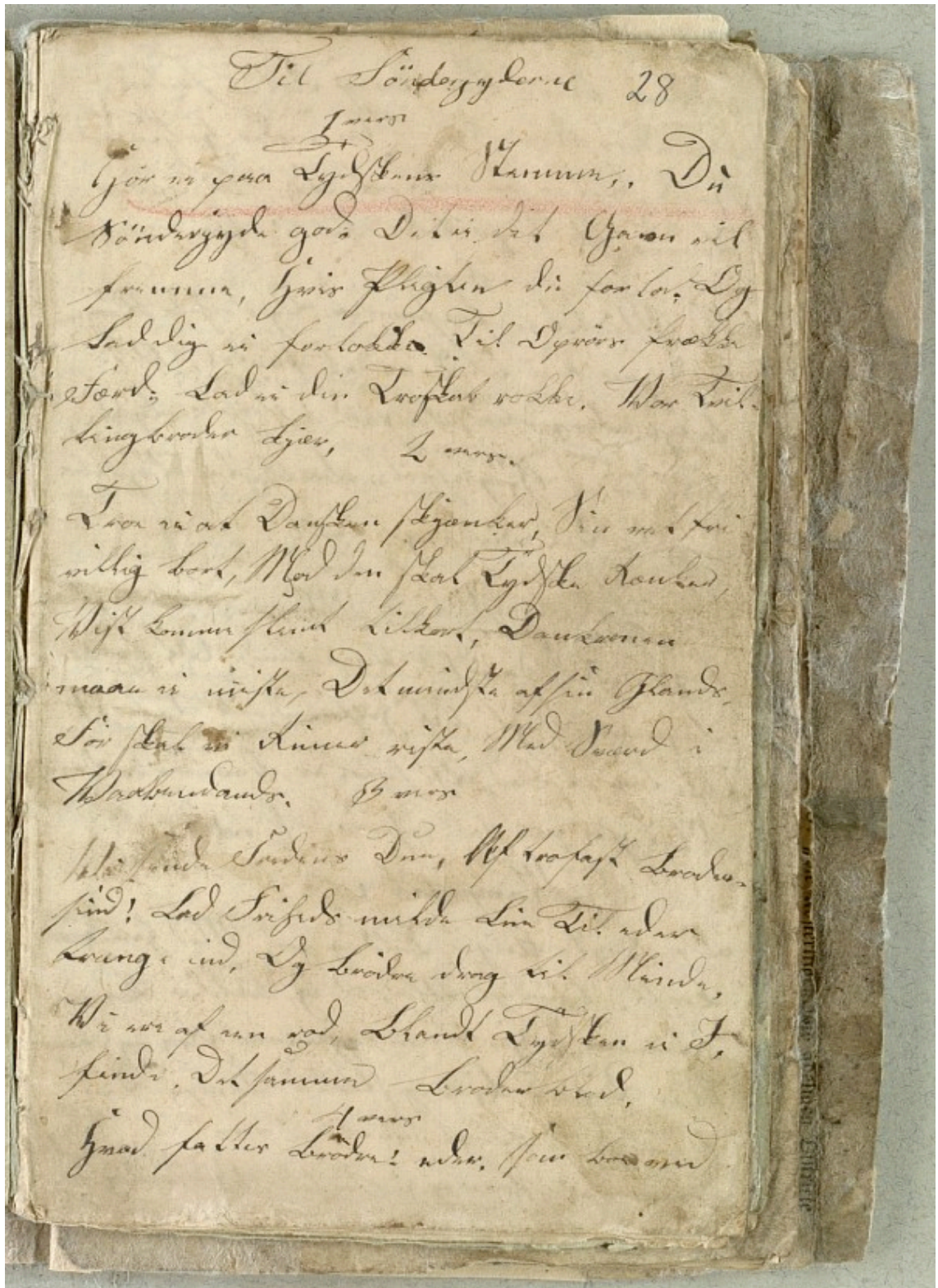

Mus. af C. Linné.
Hant.

1.
Ja Herredom gav mig Sorgen og Suck
Jeg aldrig saa nogen gjort Gland
Med Gnaad blev jeg Dobb. opmaarmet med Gung
Og mindet om at have og om Gnaad
En Tidlang jeg, Siveri saa Loven om Brev
Jeg glemte da den blod en Minde
En mureste Gang Luv og saa naar jeg ude
Lidtagning var mig forbi.

2.
Jeg stunglet jeg om blandt Mannesfæstet
Dets Længde da mig forangaa den Hvi
Men det var min Druft, og det gav mig Mei
Alti da man bedre om jeg
Sag mig udelude min Druft er fordelet
Den Druft jeg mig selv sande, Dobb
Tid den far jeg fundet og mig for mig hest
Og jeg er Omig fordelet. Ende
Lipen, Christen Jensen Sackhergauer.

Minne Lande, Men Lov og Ret er færdig,
 Du nder Kræfter, Men nder Gøttens
 Mægt, Det er på vort Land bor, Men nder
 Lovens Mægt, for Liden Løn i Svær

5 vers

1) Min Mægt er færdig. Dy Stofde Mogens
 2) Sjæ, Gaa Min til Danmark færdig, Med
 3) Svæst Sørgeser, Svæst er Svæst Lykke,
 4) Løst for at Gjægtesjæ; Løst Svæst i Svæst
 5) Svæst, Det nder angve vil

6 vers

1) Min, Svæst sig I Liden Mægt er en Svæst
 2) Svæst, Lad Svæst Min færdig. Det Svæst
 3) Svæst Mægt, Det Svæst Svæst Svæst, I
 4) Svæst Svæst Svæst, Svæst Svæst Svæst Svæst
 5) Svæst Svæst Svæst Svæst Svæst

Kampaa!

1) Dy Svæst Svæst Svæst og god, Med Svæst
 2) Svæst, Svæst Svæst, Dy Svæst Svæst
 3) Svæst, Gaa Svæst Svæst Svæst og Svæst,
 4) Svæst Dy in Svæst og Svæst i Svæst; Dy
 5) Svæst Dy in Svæst Svæst Svæst Svæst
 6) Svæst Svæst Svæst og i Svæst Svæst, Dy in

Skær i bled og til sidste Mand Dø Sig om
Lungen kunde End.

Den gamle Jagers ^{Jones} Lige Sang

Min Riffel længe hang paa Væg; Dø
gnaadindfyraugt nu jaas og Døag, Dø jaandaa
lik uøssed. Si gik jeg for Tidens Læng.
Man endog med en løstlig Mand, Dø Mødet
na si stord 2 vers.

Dø kan jeg ni med Døstærn gaar, Jeg kan dog
for med Løddel staa, Dø for med jaas gnaam.
Dø brunt om Døland, Døjörn Døst, Jeg
Døda mit undmaudigt Døst, Døst Døstærn
for gnaam, 3 vers.

Den Døstærn Riffel gaude Wen, Døstærn
jeg ni for igjen, Døstærn omr Kæbba,
Wit Døstærn gjaude Døstærn Døst, Døstærn og
jeg i Løddig Døst, Døstærn med sam stæbba.

Døstærn jeg Døstærn vid, Di Døstærn
Døstærn stæbba, Døstærn gjaude Døstærn
Døstærn! Døstærn fra Løddig Døst, Døstærn
ni for Døstærn stæbba paa Væg, Døstærn og

Lougen Lyden! Ende.

30

De Svindliger Sang.

1 vers.

Hi bort med Pen og Lyd, Hi svindler
 under Danne Lyg; Ly kjælligvite Svindler,
 Hvad Lygft skal vere Danmarks Gjæld, Hi gaar
 med Lygftens Lygft og Lyd, I Lougen lyfsvindler.

2 vers.

Ja foru i Lougen lyfsvindler, Haa Lygftens skær
 af al vor Mægt, Al vi for Sinen vinder, Hi i
 den kjælle Haabvinder, De foru, det er
 den Lyd, Al Svinde gjænder Lyd.

3 vers.

Ly Lygftens for den unge Svind, Deru i
 Svindens Svindend Lyd, Hi for for sig indfær
 for, for den for foru i Lyd; Ly gjænder
 i Lougen Lyd, Al ingen vor for Lyd.

4 vers.

Hi Lyd i vor Lyd foru, Derfor i Lyd
 og gjænder, Gjænder og Lyd Lyd, Ly
 gaar i gjænder Lyd og Lyd, Der foru Lyd
 og Lyd og Lyd, Ly gjænder naar i Lyd.

5 vers.

I Lyd foru bort med Pen og Lyd, Hi svindler
 under Danne Lyg, Al Lyd Svind med

Lilla, Gudna! For Konge, Sildeham, For
 Loifod. Det vil siges Mand, Wi skaer
 som dandte Galle! Ende.

Himm for den Dandte Loin

Den vide der ganger nu ry om Land, Wi dan-
 Langsme Loin, Kooe Loin; Men talke sig vilje
 mi som nu Mand, Ly danneven Langkoffen Skarin.

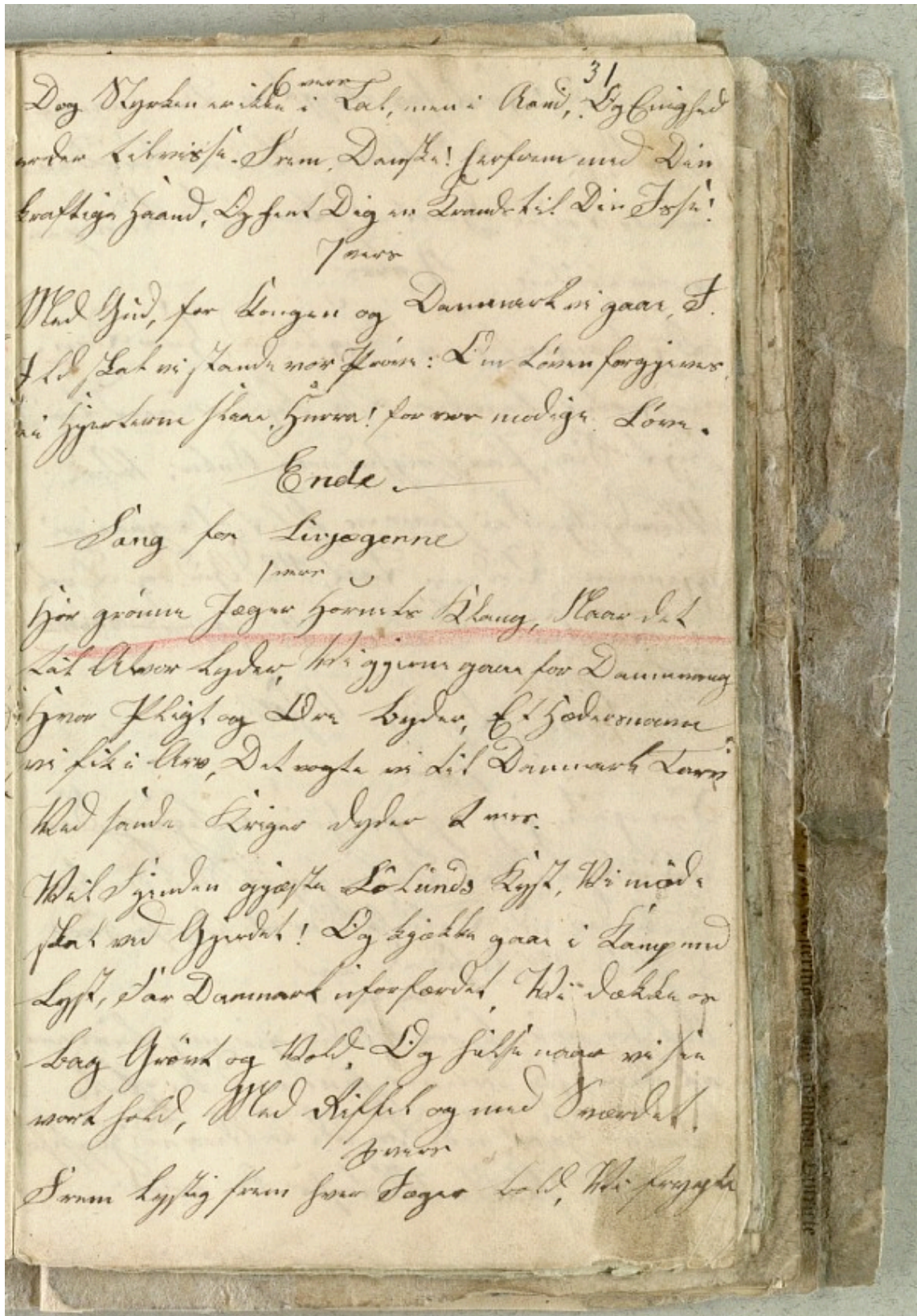
Ly alle det for Lant, wi skal skaer; si Kolden
 Dand Loin, wi vil oie: For Meldeven Gjeve Doin-
 man skal skaer Ly Komu og Kooedul wi, Loin.

Ly Meldeve fode alle Ly Skam af sin Doin; Doin
 Guld, for so so fode Ly Gjeve; for Dandten und
 Langsme Loin i Loin, Den vragne und Meldeven Doin.

For alle Ly Loin und Land og nord Doin, ad hage i
 Land og i Loin; Men Dandten fode alle Ly
 Gjeve Doin, Ly Dandten vil fode und, Kooedul.

Ly alle und, og so goda Doin, Dandten hage
 und i Loin. Wi fode so Doin yaa Loin-
 yaa Doin, Dandten Dainnuack so und Loin Loin

ikke Døden! Guds Jægersbrødt er Danmarks
 Skjold, for Løbskjød Men i Norden, for Dan-
 marks Trisid. Gjort mig plaa, I Længsel
 for Svælden 4 vers

11 Dy trænger sig en Lughind, Guds Dan-
 12 maaffindes Landet, Da Løbskjød men Lø-
 13 sigt Sind, saa friggjød nokk Anders, Mors-
 14 Minder Gjød i faar en Flid, Da gaar vi
 15 gjennem Døden Træl, Med Gud og Død
 16 i Landet Ende ~~Vi skal vi gjennem~~

En Lystig Vise

17 ~~Du er guds jeg og gaar Guds Legning, Du er~~
 18 ~~ind i dyben Dal, Da ser jeg at det er den~~
 19 ~~Stubben, ind i Trælle landet ind i Guds Guds~~
 20 ~~driftet Maatropen da man~~

21 ~~Det ser mig Guds Mødet, gis mig Løst~~
 22 ~~af dem, jeg mener fandt mig de første~~
 23 ~~Løst gaar, ind i Trælle landet ind i Guds~~
 24 ~~Guds de første Maatropen da man~~

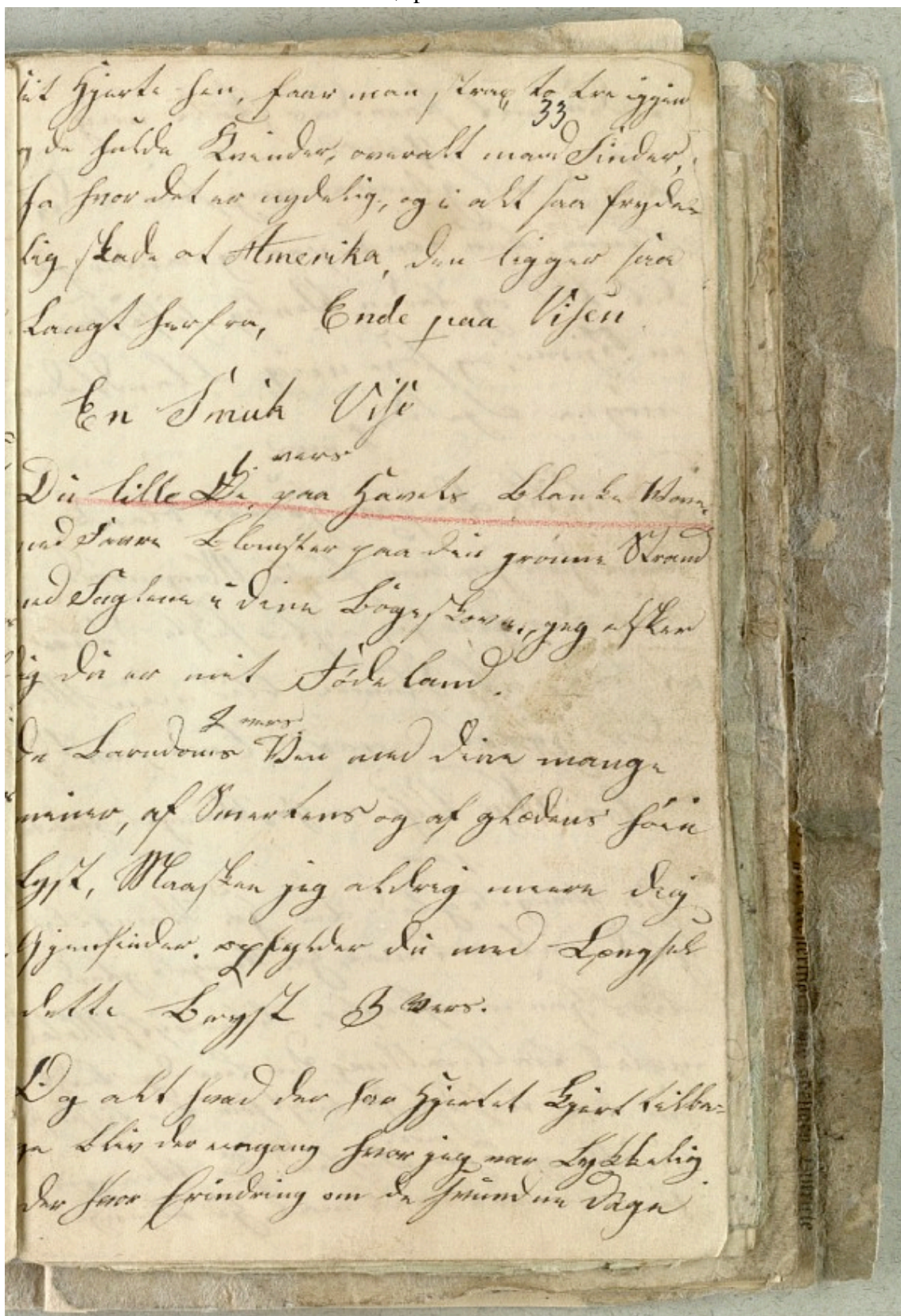
En Småk Vise

^{I man}
 Svordruen fra Langt fra her, som
 sælten Skanda, Wiser sig Amisiga, og de
 gyldne Skanda, ender den Solhvirvinger her,
 Hjilt og Sols i Skomugron, Mars og
 Sige nogen mange Sange, Ja det er fra mig
 det lig jer i alt fra Sydelig: Glad at
 Amerika, den ligger fra Langt fra her.

^{Læses.}
 Der Mand Linder ingen Lød, ingen Sygdoms
 Plage, Kommer den ufuldt af Lød, og af at
 Højs Løge, Løder fra Færdes frit
 Sær Mand der fra gængs frit, og i Skomugron
 Sygge, ender den mand Sygge, Altså
 det er uheldig, ja i alt fra Sydelig
 Glad at Amerika den ligger fra Langt
 fra her. Gæves!

Der gaar Nøben aldrig ind sigs fra
 Løstania, Løst Løn om Løstligst
 Løst Løn Campane gisjer mand der

til Hjerte seu, naar man, Long ³³⁰ de den igjæn
 den faldte Grundet, omvælt man Sinder,
 sa frem ad no uydelig, og i alt saa fryd-
 lig stede at Amerika, den ligger saa
 langt frafra, Ende paa Viseu

En Smuk Vise

Du lille ^{sars} Ø paa havets blanke vove
 med Svane Længter paa din grønne Vov
 med Søglæs i din Long, Søve, jeg afkom
 sig du er mit Søde Land.

Du Søve ^{Lovers} Vov med din mange
 minne, af Sinder og af glædes for
 lyst, Maaske jeg aldrig meer dig
 gjenfindes, og synder du med Long
 alle Long B.

Og alt hvad der saa gjædet Givt kitter
 og blis no mangen fæst jeg var Lykkelig.
 du saa frindring om de Sinder vage

undni mit færdias flade mig

1. vers.

kærdi mit glumme mig som islet

Sjonne, kun kunde yaa og arander for

dit Vel, og ladu thulig fæls som

nu Sjonne, og søge mig Lhand/der

mogua Sjabel, 2. vers.

Du lille Du yaa hænder blander

klona smor jeg som fælske Merguorid

Sjonne, das smor jeg og fælske Sjonne

at som, at Skurra blid min Merg

der gjærdt. 3. vers. Ende yaa Vise

En Nye Vise om Hr. Wrangels glade liv

1. vers.

Hr. Wrangels glade Liv Hr. Wrangels

glade mark mark mark, Hr. Wrangels glade

Liv: Her er en fælske, det usigt, Melak,

mark, mark mark mark, Du her dog budt

her her til sigt, ja budt som her til sigt

Hr. Wrangels 2. vers.

far fælske mark mark mark, Hr. Wrangels

14 vers

Da saa det ingen No, Du di saa Læst
 med med med, Da saa det ingen No;
 Tji da vilstaa for Danmarks det
 Morak, morak, Aabbaabba, Og saa
 Dii Laa refare det, Dii Laa refare det.

15 vers!

Gv. Hraugabo og hede dis, Gv. Hraugabo
 og hede med med med, Gv. Hraugabo
 og hede Linn. Men synger du det sidste Hraug,
 Morak, morak, Aabbaabba! Tji vi so
 Ljid af din Commeri, Ja Ljid af din Commeri.
 Ende paa denne Vise.

En Aye og Smuk Vise.

^{1 vers.}
 En liden Sang jeg saa vil skrive, Men
 jeg maas for som Sangsagaa, Tildig
 min Ven og hult sig, Du idi min
 Læstaa staa, Givstaa din Læstaa
 mar, Det omstaa jeg af gjæstaa sav.
 maatte

^{2 vers.}
 Jeg id for dig, Søsternis, for Læstaa
 og Læstaa Læstaa, Men Givstaa Læstaa
 det det hult, Den det vilstaa

forstaaet forvigt, Naar du den indifønder
 laar, da sies du nok for frem den som
 Ende.

En nye og sørgelig Vise om de Danske Krigs
 1. vers. Folk

~~For hiden Dage jeg for fremfører lidt!~~
 om den Dage som for gaaet, Dit er man-
 medig nok at seer, Se mangan Mynd
 i sit blod, Ly mangan ind af Wunden
 gaar, Se Dage og for Dage smaal.

2. vers.

God krigt den offeldeste, Ly lad den
 smaal med mielden Dage, Ly lad den Wunden
 lov i Wunden, Se den Gennemfaldt
 for, Da den den Lidfagter, se Dage
 ind til Dage Dage.

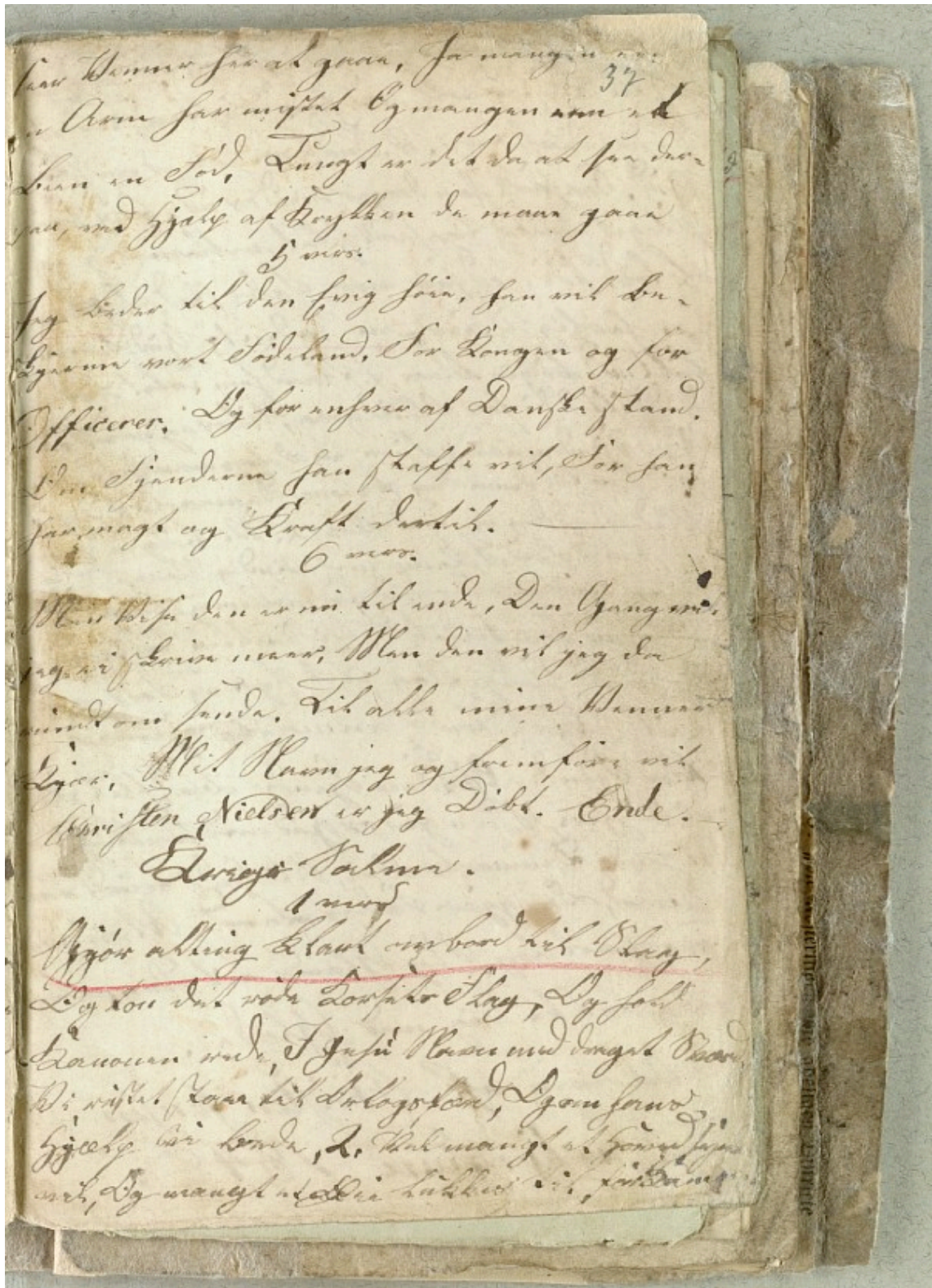
3. vers.

Ja det ind og usproen kan Lovet, Som in-
 yghed i Christendom, Se mangan for a
 m gange, Ly mangan frem for Dage
 Men Gud som den Dage se, se den
 Lynd for den Dage.

4. vers.

Dit kan gjædet rigtig Lynd, Naar jeg

Men sørg mig mit, mit sam mit, som, vordt
 Dronn Dronning. 3. Dronning! Som er vor fæst
 Gid, Dronning! som drager med os ud, Guds Lids
 Høgt navn, Dronning! som vil ham lig og
 L. lod. Vi skal som vor fæst, Dronning
 nu fæstlig Dronning, nu vordt Gud! Danmark
 lukt med bølgen blå. Som er vor fæst, Dronning
 Høgt navn, Dronning! som vil ham lig og
 Gud Dronning, nu og som, nu drager med os ud
 Gid som vil denne dag, som Danmark drager
 Med Dronning og med al, 2. Vi vil og vil
 sigt med Gud, Dronning og Dronning, som
 vordt Dronning og fæstlig som vil ham lig og
 Men er som Dronning, Vi vil ham lig og
 Dronning Dronning, vil og Dronning
 Vil Dronning som Danmark Dronning
 Dronning Dronning Dronning Dronning, vil og
 vil og, Men er og Gud med Dronning og
 Vil som Danmark Dronning, Vil Dronning Dronning
 Dronning, Dronning Dronning Dronning, Vil Dronning
 som fæst lig, Vil Dronning vil Danmark
 Dronning Dronning Dronning Dronning
 Dronning af Christen Jensen
 Saxkjærgaard 1848

En Ny Vise

38

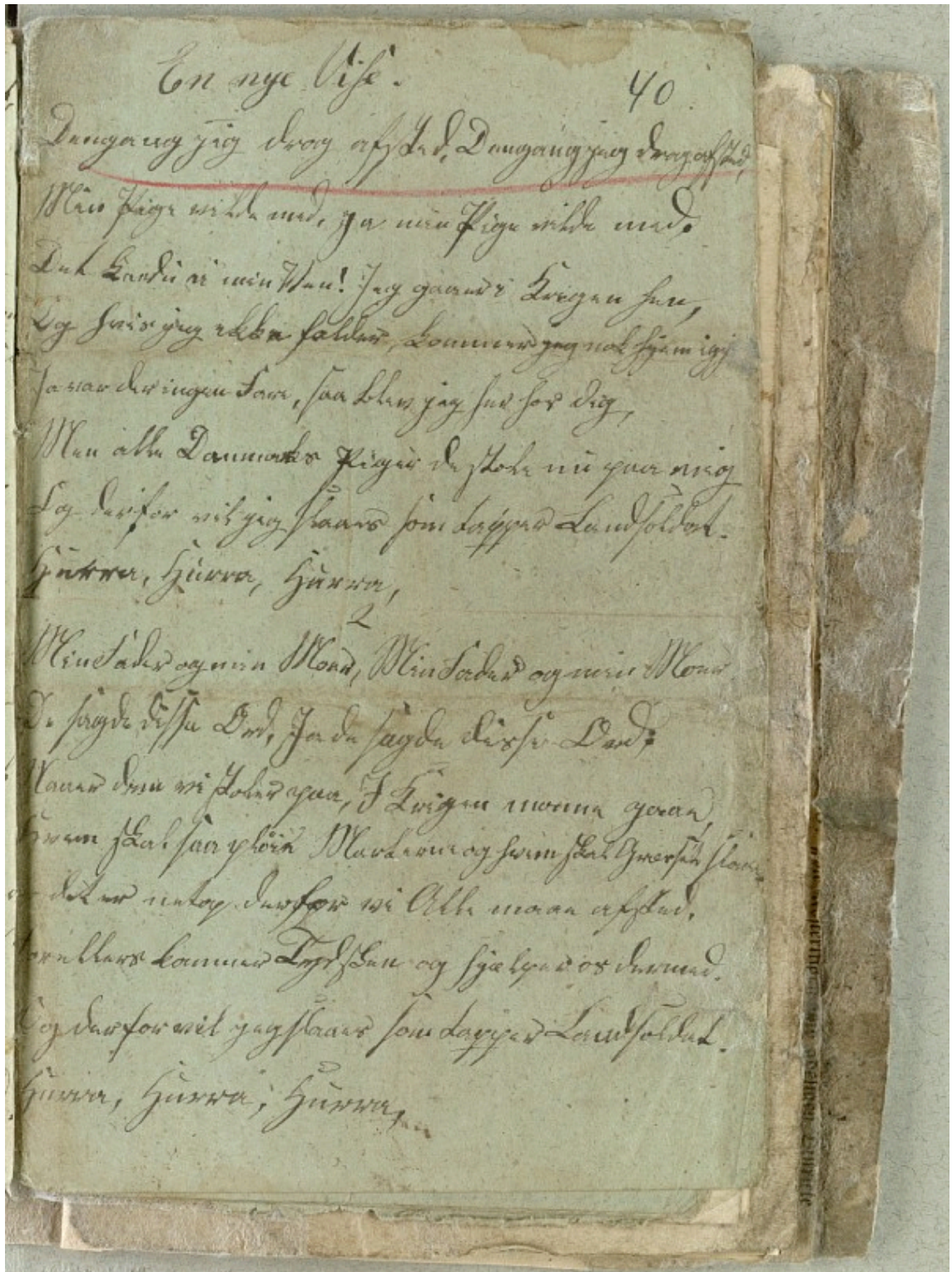
^{1. vers?}
 O Lande jeg beklager dig, nu fra
~~i Dagens tid, Du gjend dig jo~~
 meget Skidalt for din Dødsfri
 Det sandt jeg ikke nægter saa
 saa sjæmme nu kan gaae Wiandre
 som i Krig saa, vi maae for
 Englaes skaar Lærde.

Mandet mig dog for Ghæde er, jeg
 selv kan gaae i Krig, gaae Skiden
 for min Konge kjer og ofre ih min
 Skid, Lyver mit mit Lid og Skid.
 for Sidt andet god, men du dog
 altid sjæmme gaae, og Døge
 med din Mand.

Bened

Det sandt du ser mit spær mig
 Du skidat saa en Mand, som
 nok mit gjør al sin Skid, men

Med den Lyfke Lend, fliges Skaget og vi fygge
 Lyvender affled- dig Længje Sieru med. 49
 Hvirra, Hvirra, Hvirra! Ende.

N° 2.

Sang for Lirispillet Ch: des Skude og Fregatten
 Protha og Corvetten Valkyrien som teltudrog
 gik indre Siet for Njøbenhavn.

1.
 Kaptajn Dannebod, hvis Signatur for os ligger,
~~Lærer og lærer for os, Olykkelig og besejret~~
 hvis gaae Længje ind, til det Skagvis for os
 Guld og guld, Men si det her for: Lær og lær
 for os Lær og lær, Lær og lær for os Lær og lær
 Skand for Skand for os, men Hvirra, Hvirra, Hvirra,
 Hvirra, Hvirra, Hvirra,

2.
 Han det Meisfald, Hvirra, Hvirra, Hvirra
 Sægt og dig omfald, Men si det her for: Lær og lær
 Lyf og lær ind, Han den store Længje Lær og lær
 Hvirra, Hvirra, Hvirra, Hvirra, Hvirra, Hvirra
 Han for guld og lær, Dannebod for Njøbenhavn
 Lyf og lær ind, Men si det her for: Lær og lær
 Hvirra, Hvirra, Hvirra,

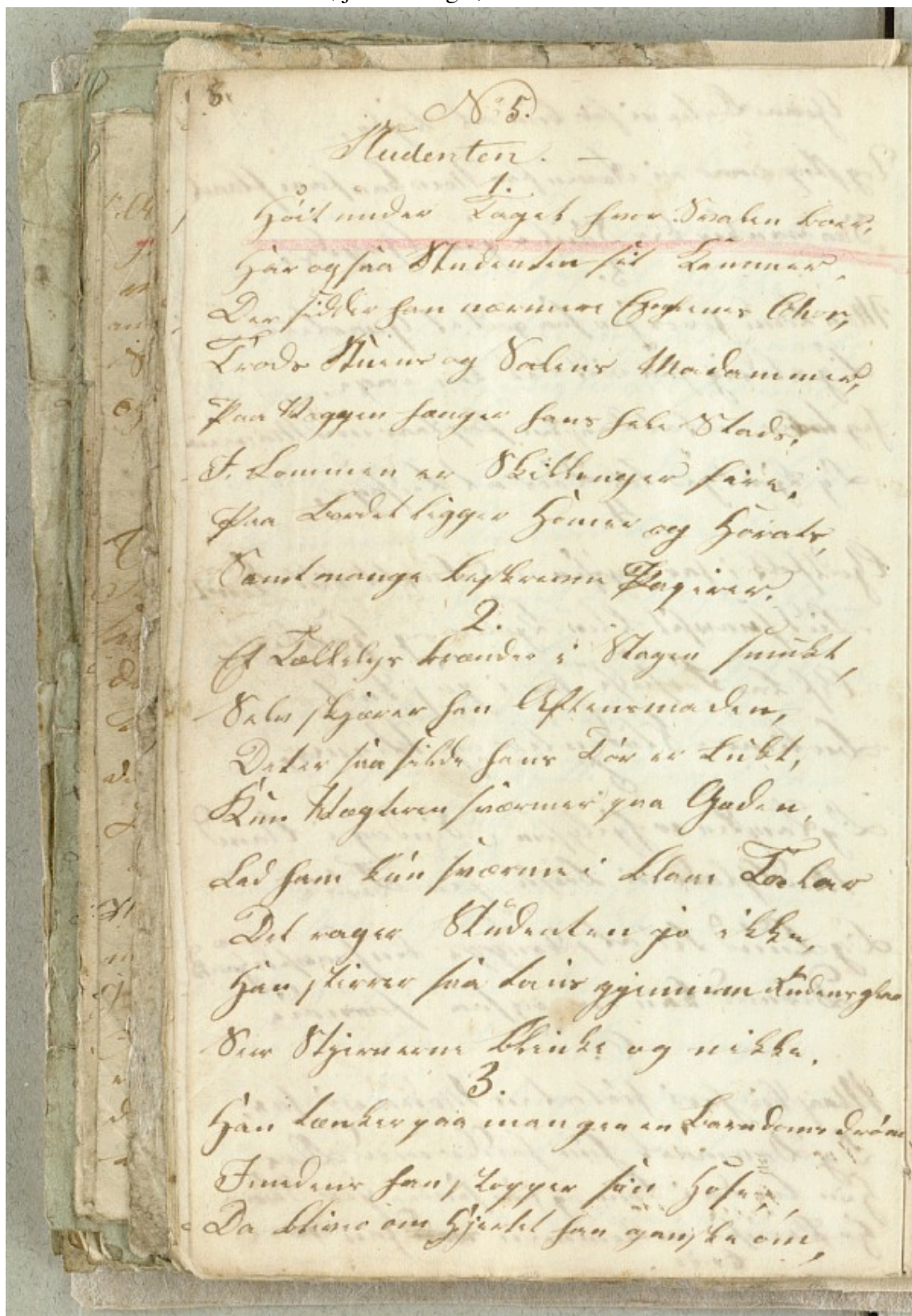
Dig Dampten ⁴ jaarlige Laakmodig det kan,
 Dig skid fende Trummender Lykka,
 Men naar i fane Land da fergabel sig fan,
 Da seker de mit Loo sig ud Skykka,
 Da siger fan frit: Nu stoy det er mit,
 Nu gaar eders Hjertelig sedt for midt,
 Da kom Lader Loo nuv Stabe i fast,
 Oet nu er nuv Laakmodi dit vord,
 Men Guds si fan saerud Lil Hvykabel kragt,
 Nu mit fan nuv Hjertelig, det Hjend,
 Ja frigt alti Maad, Gjer Lidet i stand,
 Dig Loo fan ud Hjertelig sit eget Land.
 Ende.

N° 4.

Den Damp til Doldate Hvalkongt til Prinsessen
 Med: Juy Prinsessen Stormand etc.

God Morgen for Prinsessen, det er dog en Damp,
 Gjer det for Luvlin sig omage,
 En Gjerre fra suvrt og fra gyndelig og strom,
 Men Digt ikkun draelig naar suage,
 De Labboyvoldette fan nyt man jre syvud,

Hans Linder på ind som en Kofe, 8
 han guder af mange for dog ingen Han
 find sig en lille Hamme, 52.
 Og skager sans sukker i Natten sans,
 Det har for de Lystrige Wiinde.

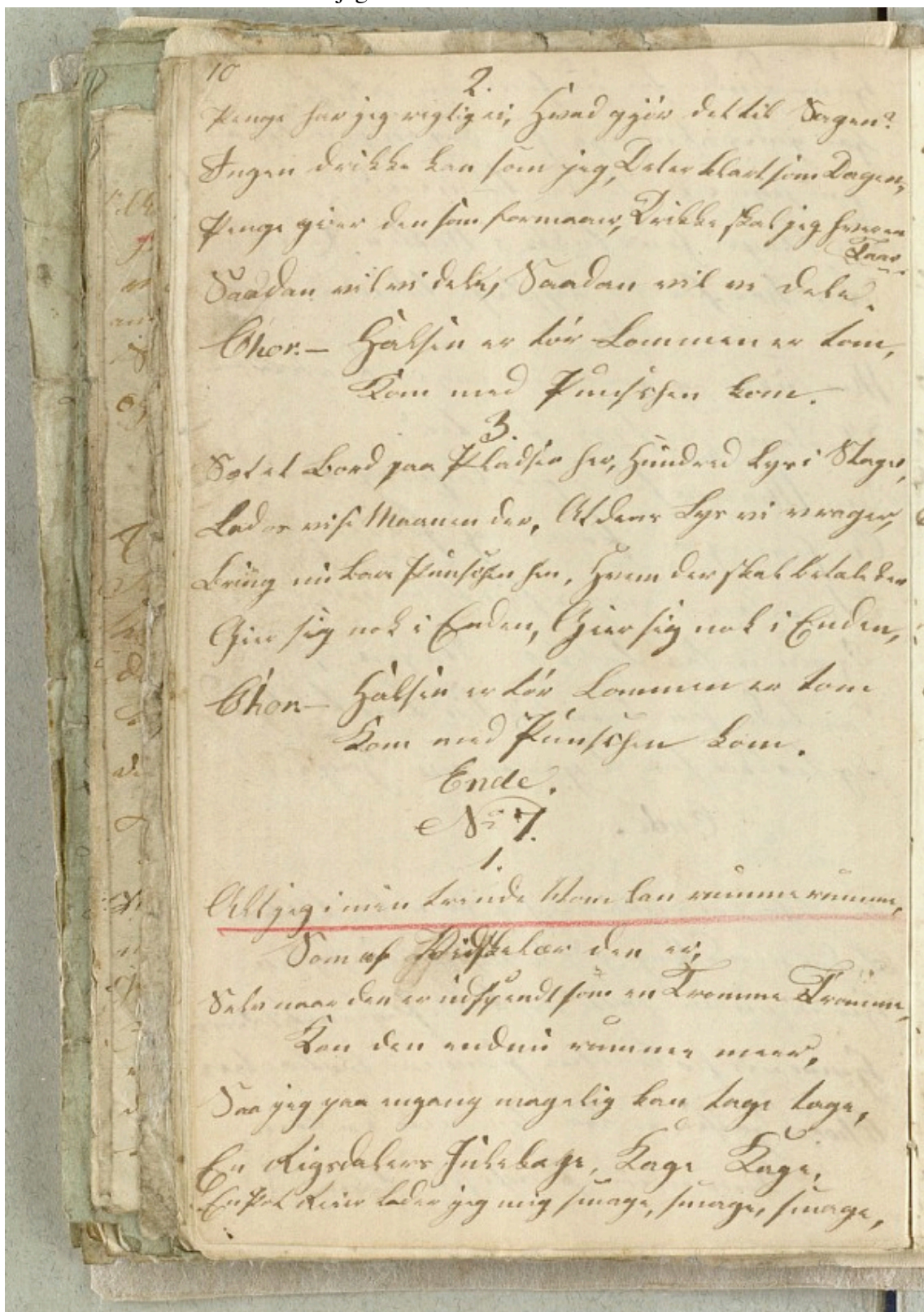
4.

Men sukker og græde er ingen Klapsid,
 Mandlagen for syge Lørdag,
 Du! Maanen fædder på Lagel og Lær,
 Et sans og ad Færd og Færd,
 Studer du danser sin Pibe vil,
 Og mæder for Lyfke i Slagen,
 Saa beder for Lærulig sin hoi til Gud,
 Og trokker for Dyrer om Jager,
 Ende.

No. 6.

~~Dans sig for sin danser vil, jeg sanser i Løften~~
 Lader for ind kong og spil, Nyde Dværsjæften
 Hjo vi vi vil fælle or, Velle sig om til Løvet
 Hjæm vil for Lærulig, Form vil færdulig
 Chor. - Halsen er hoi, Lømmen er Lømm,
 Kommer Kumpen Lømm.

10
 2.
 Hunge for jeg rigtig er, hvad gjen del det Sengen?
 Sugen drikke kan som jeg, Løse bladsim Dagen,
 Hunge gien der som fornaar, Trikke skal jeg fornaar
 Saadan mit er det, Saadan mit er det.

Chor. - Halsen er løs Lommen er løs,
 Lom med Fingsten løs.

3.
 Det er Løse for Halsen for, Hundene Lyrer Skage,
 Løse mit Maanen der, Alder Lyrer mi mager,
 Løse mit Løse Fingsten for, Høne der skal blot der
 Gien sig ned i Guden, Gien sig ned i Guden,

Chor. - Halsen er løs Lommen er løs
 Lom med Fingsten løs.

Ende.

N° 7.

1.

Alt jeg i min Lomme Løse kan minne minne,
 Som af Fingsten der er
 Det er Løse der er i Fingsten er Lommen Lommen
 Lom der er Løse minne minne,

Da jeg for mig mig magelig kan Lage Lage,
 En Løse Løse Fingsten Lage, Lage Lage,
 Løse Løse Løse jeg mig mig, mig, mig,

12. Saav igjen sig Lygdelit,
 Sorom Hatten i at lide Gunges, Gunges,
 Læs sig mig de fæu Lygdelinges Linges,
 En Ragonidaf Sammelinges, Linges, Linges,
 Lygdelit med Smørrebrød,
 Naar saa jeg far med med Lygden, Lygden Lygden,
 Olygden jeg all med med Møsten, Møsten, Møsten,
 Et Glasfingel med Høllsprosten, Lygden, Lygden,
 Lygden er med Lygden med.
 Ende.

Nr 8.

Maadeholds Foreningen.

1.
 Lygden er du Lygden er Dig
 I Maadeholds Forening
 Da først du blibger mig, Lygden er dig
 fra din Maaning, Lygden er dig
 fager Maadehold, Da nu er du Danst
 Læremærke, Doh, fra Danst Læremærke Doh,
 2.
 Lygden er du Lygden er dig, Da nu er du
 du fager Læremærke, I Maadeholds Forening
 fra Maadehold er du fager Læremærke,

1. I Mand selv Sorning, Lg far di fød
 den Liden and gage, Daa sig mig kun
 den Mening, Man lader blot om Liden
 Pind, Lg Puler yaa Naturnes Mies,
 Ja yaa Naturnes Mies,

1.

Daa mangen gammel sig der Læg,
 Sorlover Gavn og Lønde, Men pindet
 Liden ved den Mies gjædet fæstlig
 Liden, De sig det den en Fortien
 Daa liden de sig for Lønden, Ja sig
 for Lønden. — Ende —

89.

Madr Madfær Kiste.

1.
 Der liden en sig sig Mand, Han liden ind
 i Mies, Hans Liden sig sig sig sig sig sig
 sig sig sig sig sig sig, Lg sig sig sig
 sig sig sig sig sig sig, Der inder mangen
 gänge, Man sig sig sig sig sig sig sig,
 Lg sig sig sig sig sig sig sig.

2.

Lg sig sig sig sig sig sig sig sig, sig sig sig

57 19

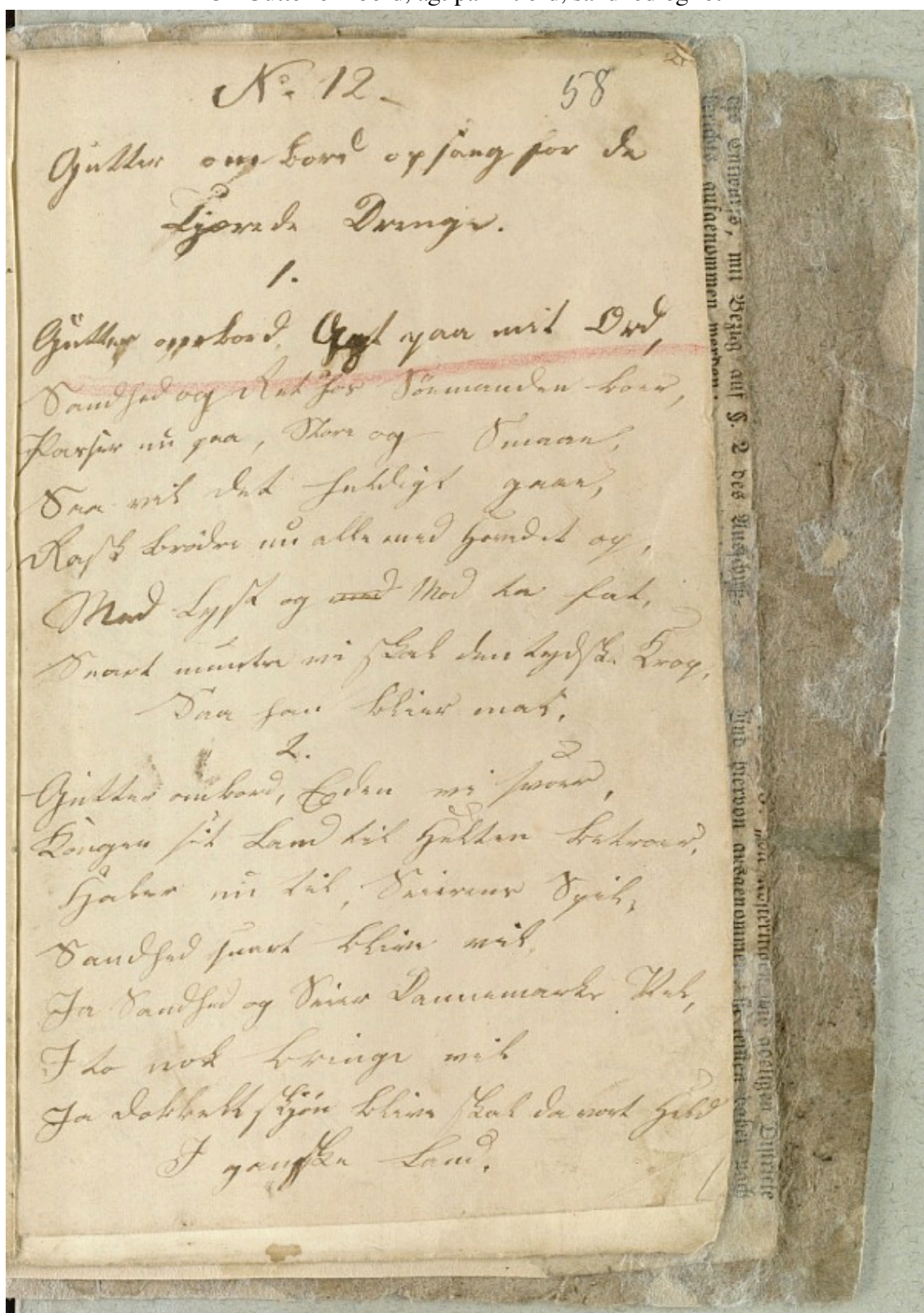
2.
 Du piges er vel gode nok, men er i ju den som
 Mungaa de mest kan man ikke Lide
 Og der for mig jeg som nu som is det andre her
 Men sig mig og blot af mig mit viden
 Ja sine for mig skal finde ved sin allerbredste Dage,
 Og bringe til mit hjerte haar. Drabsens og Dage
 Og som en Lyte faldet gode Skæde,

3.
 Ja naar jeg blot kan finde som ved spæden som jeg vil
 Da siem mit Længsel jeg med Gleder,
 Og Gennem Mond og Spindes de skal lyder ind i det
 Lige skal som som den de kan ad,
 Og der skal være Dunde og Dage der skal Dage i mit
 Si Gjerlig som Lykkelid og Dage som Dage
 Dra kan man sig selv her i Dage som Dage,
 Ende.

No. 11.
 Et Dagestykke Skæde

En Skål for den Mø i Blufærdige Vår
 A Skål for den gamle Madren!
 A Skål for den Lø som Gni Omen for Dage
 A Skål for den Lø som Gni Omen for Dage
 A Skål for den Lø som Gni Omen for Dage
 A Skål for den Lø som Gni Omen for Dage

46
 Du for vil find vi i lide for.
 Dunder du Tøft og find os kraft at have
 Du dybe Sorg. Du er flygte kan!
 Havn er nu Longe, som en aligthed
 Hvorom word flygte, dyre have Land.

Ende.

N° 14.

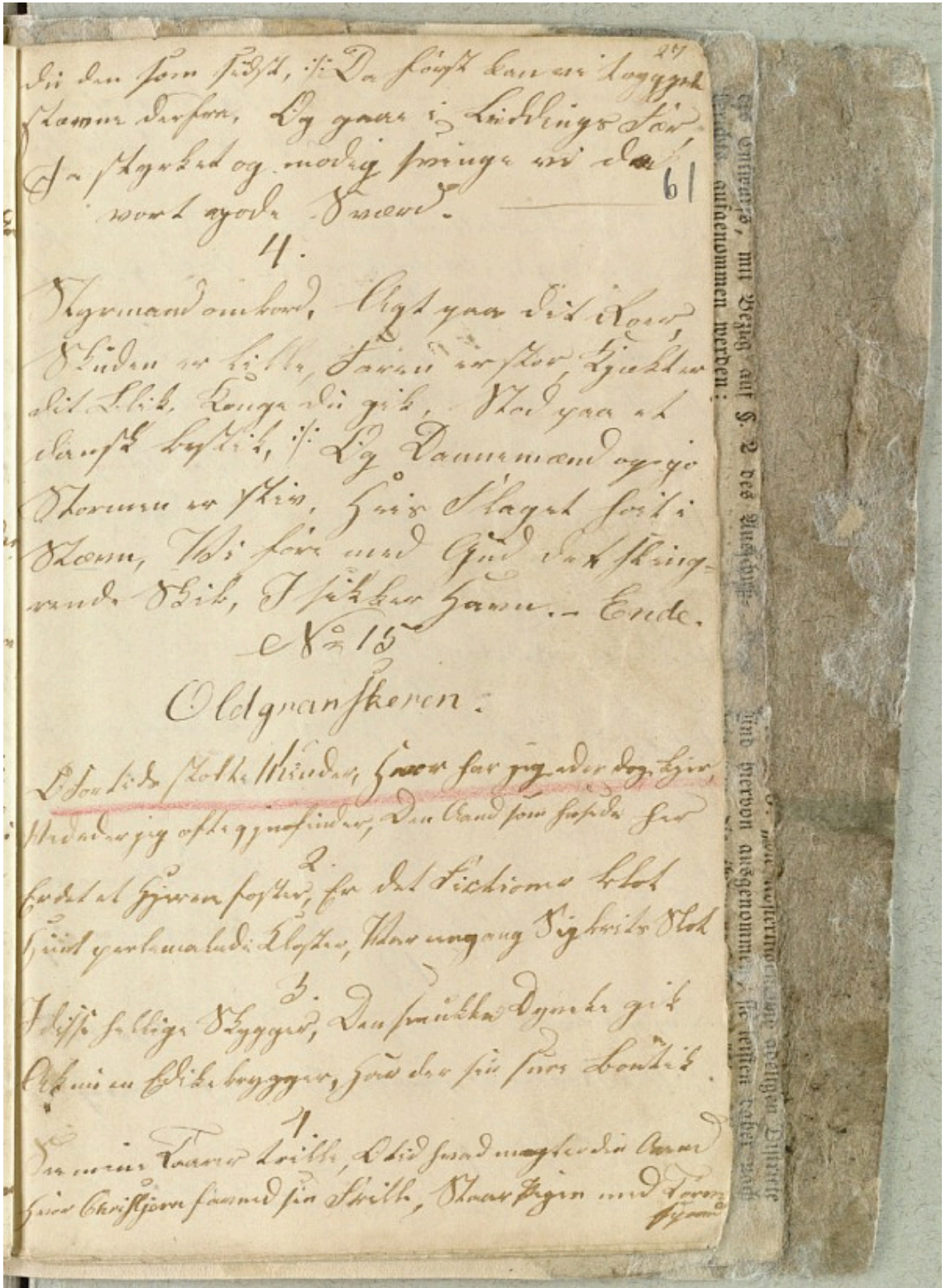
Gidder om bord, Ulykka mit Land
 Skuden er lille, Haven er stor som en
 Jær, Skigge og Sjæ, som en flygter
 Og Danmarks og, med Engle Lær,
 men du vil i væi mand, I Modig og Lær
 Skuden undde, no det er Land.

2
 Lægge Dødt, som Danmarks, Kæmpe
 Du find du minde Lær, vil du
 som jeg, villes vi i, vil skal jo samme
 Mand, vil lo og flygte Land, og gæmde
 Lær vi og wort a lide Land, og gæmde

3.

3
 Longe vi i, vil gæmde om bord
 flygte og hør vil dig vi hør
 Longe vi i, vil vi for mig vil gæmde

24
 Si den som sigt, si Da først kan en logg
 klammur drifon, Og gaur i Liddings stau
 Sa stogud og modig springe vi da
 vor ogode Jusev. 61

11.

Thormand ombord, Ogst gaa vid Aar,
 Skuden er hille, Sauru er stor, Sjuehu
 dit Lili, Konge du gik, Hov gaa ad
 kløst hylit, si Og Thormand og ge
 Thormu er skis, Hov Skaget fort i
 Skom, Hov for med Gud i sking
 vande Skib, I skibet gaur. Ende.
 N° 15

Oldgranskæren:

~~1. Den lide stotte Minder, gaur far sig ader dog Lige
 Minder og ofte gaurfunder, Du land som fupde for~~

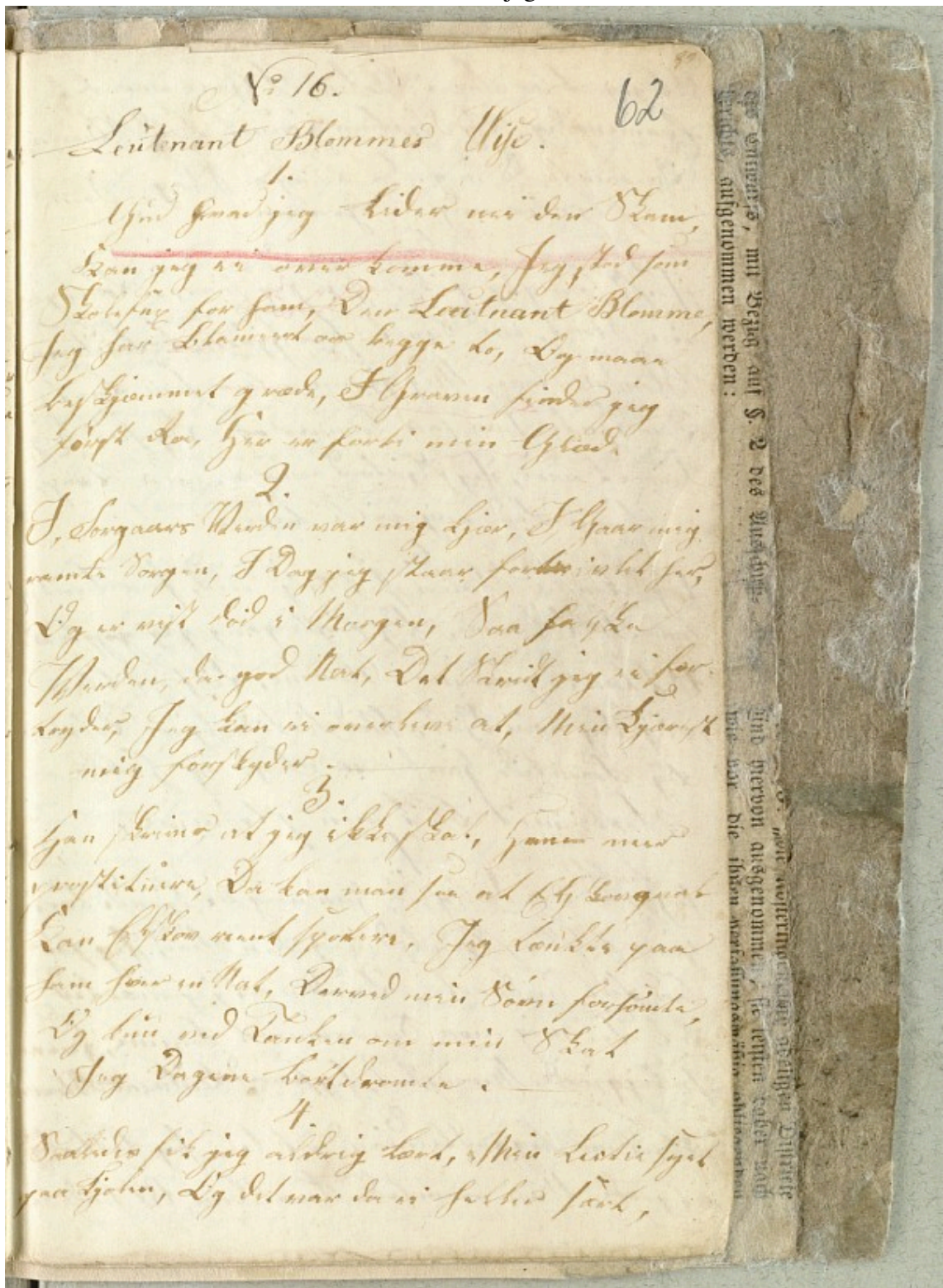
2. Gudet al gauran postur, for det Fichions blot
 Huit gaurbua ludi Skifte, Hov ungang Sig hvidt blot

3. Høstige fellige Daggur, Du paurbua Dymke gik
 Alkui en Skide bygger, gaur der si for Loubit

4. Du minn Thauru Loubit, Lbid furd magtuden Loun
 Hov Christen fannet si Skith, Skuas figin med Loun
 fign

Den gamle, mit Brev og S. 2 ved Skudtup
 Hov herson angennomme, se tetter kaber vad
 Hov, vestermoden og opalgen Dittre

faar Gled, Lyf Sloch mit fjerta fjortigt flog,
Den Helt mit foud hroude, Lief fchou og vord
min Lerd hoi, Det gaudt Tyllamude. 63

9.

Lij fjuugle da Ligg hrou, Dank i da vield
thou, Guud ferte den Gaud fjoude, Mit
Lerd Ho droude, Man jyst fom fan dat
fyngromaat gav, Der jyst min Helt at tomme,
Jug glemde vord dat vield gav, Ly vord the
Leutnant Blomme.

10.

Lerd hoi fter den vord Mann, Kun dan
Lief Slagger lattu, Min Lerd sig i jysten lott
Jug in det mura fatter, Lerd hoi det Lerd min
goud, Lerd i den vord Lerd, Ly fjuugle fter i
det fan Lerd, Mig adygtigt Lerd da fter
Den fter fter vord det fter fter, Den fter
dag mura Lerd, Lerd vord mura jyst
fjendrou, Ly vord the Leutnant Blomme
Ende paa Ujpen.

N:o 17. Drey & Martens fter

Lung Karl den unge fjalt, fan fter
vord og drou, fan dag fter drou fter
Lief hoi i fjoude fter. Hui fter fter fter
hrou, Lerd hoi og vord fter, Hui vord
Mofromde, Lerd hoi madi goudan Lerd

die emmer, mit Hing auf S. 2 des Buches
entnommen werden:
und hiervon ausgenommen, so isten
die vier die ihnen verfaßmashlich obliegen

Du säga andra ymnar Jan war i di fann
 blunda, hans blod utspilt war. 64.
 14.
 Låt svara Loo mid griften, Din storste son
 givur du, Loo wille minnes griften, Din
 fjäddeditt Jan ar, Med blodhett fupand, riga
 fjädderiu dit ocf bor, Vif Omupla omu
 riga, Din sigisfann du. Ende.
 No 18.
 Husar Uija.
 En krigare nys uti striden drog ut, Kullabla
 Lyranommar skara, Loo fajt dit ocf fitt wille
 Jan givur utspilt, Ocf wille mid swardet
 firt hana, Men frangar di som du kriga
 nu war, ja faas di wille fira det stolta
 swar, fa firta firta, nu Omupla firta firta
 24.
 Linnellen det staa det hwa underligt till,
 Du firta blod stafsna ocf firta, Ocf
 firta ocf wille man si firta man wille,
 Man firta firta firta firta firta, Men
 frangar di som sin swardet ni duar,
 Ocf faas di wille firta det stolta swar, Ocf
 firta firta nu Omupla firta firta.

Das Original, mit Bezug auf S. 2 des Buches
 ist von die ihren verfassungsmäßig obliegenden
 nicht anerkennen, sondern entgegen der
 Verfassung angenommen, so sollen sie
 nicht anerkennen, sondern entgegen der
 Verfassung angenommen, so sollen sie

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk